Р Е Ш Е Н И Е
№ 45182

гр. София, 17.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в публично заседание на 02.11.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5845** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на Л. П.,Е. [ЕГН],с адрес: [населено място], [жк],[жилищен адрес]вх-.Е,ап.130, адрес за кореспонденция – профил в ССЕВ с ел.адрес:[електронна поща] срещу Решение № ПИ-190/22.05.2026г. на директора на ТД на НАП-С. с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане изх. № С260022-026-0023933 от 28.04.2026г.на главен публичен изпълнител Ц. В.,с което е оставено без уважение искането на жалбаподателя за прекратяване на производството по принудително изпълнение по изп.д. №[ЕИК]/2022г. по описа на ТД на НАП – С..

С детайлно излагане на хронологичната обстановка довела до постановяване оспореното решение,жалбоподателят ретендира незаконосъобразност на същото поради нарушение на чл.225 ал.1 т.4 ДОПК,а именно – липса на имуществото,което да послужи за погасяване на вземането и неплатежоспособност на длъжника. Твърди,че няма налични средства по банкови сметки,няма друго имущество,което да бъде реализирано,леките автомобили са предадени за скрап преди повече от 24години,сметките му в Изипей АД са празни и освен несеквестируемата пенсия няма други източници на доход или активи.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи,иднетични на тези в постановеното решение,които ще бъдат възпоризведени в относимчата си част, по-долу.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима,

като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.268 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл.267 ал.2 т.5 ДОПК и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.
По съществото на спора,с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка,съдът съобрази и приема:
С решение № 9133/06.03.2026г. по адм.д. № 11201/2025г. на АССГ завлението от 26.08.2025г. на жалбоподателя за прекратяване на производството по изпълнение на публични задължения по изп. Д. №[ЕИК]/2022г. на НАП е изпратено на публичния изпълнител за произнасяне. В рамките на това произнасянее постановено разпореждане за отказ от прекратяване изх. № С260022-026-0023933 от 28.04.2026г.на главен публичен изпълнител Ц. В..
С посоченото разпореждане е посочено,че с ПНОМ изх. № С220022-022-0064026/21.09.2022г. са наложени обезпечителни мерки върху налични и постъпващи суми по банкови сметки в Т. банк АД и Ю. АД, като съгласно отговорите от двете банки сметките на жалбоподателя са блокирани, по тян няма налични средства. Кам момента сметките са активни.
Успоредно с това и с ПНОМ от 27.04.2026г.публичният изпълинтел е заложил запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки , депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касети и суми, предоставени на доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчика на платежни услуги зипей АД, както и запор върху 2бр. МПС-. А именно – Москвич,модел 412, 1988г. със застрахователна оценка00евро и лек автомобил Форд, модел Ескпор, 1995г. със застрахователна оценка 00евро.
На тази база и като е приел,че след проучване умищественото състояние на лицето са установени 2бр. МПС и активни банкови сметки,чиито титуляр е той,публичният изпълнител е отказал да прекрати производството.
За да отхвърли жалбата срещу това разпореждане,директора на ТД на НАП,с оспореното решение е посочил,че нормата на чл.225 ал.1 т.4 ДОПК предвижда прекртяване производството ако публичният изпълнител прецени,че вземането е несъбираемо,след като всички способи саа изчерпани. След като са откирити нови сметки в Изипей публичния изпълнител е преценил,че може да извърши действия по налагане на запор с оглед наличието на нов изпълнителен способ за погасяне задълженията.
На тази база съдът приема:
Предмет на изпълнение по посочено изп.д. е наложена глоба от КЗЛД на лицето в размер на 10 000лв. по влязло в сила решение № Ж-579#5/06.12.2017г.
По силата на чл.225 ал.1 т.4 ДОПК производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способи са изчерпани.
Действително, нормата предоставя дискреция на публичният изпълнител,но тази дискреция е ограничена до обстоятелствата – несъбираемо ли е вземането и изчерпани ли са всички изпълнителни способи. Ограничения пряко кореспондиращи със задължеието на публичният изпълнител да осигури своевременно и ефикасно събиране на задълженията.
Същевременно законодателят, чрез фурмулировката „изчепани ли са всички изпълнителни способи“, не въвежда изискване за последователно прилагане на всеки един законово

предвиден способ независимо от необходимостта от него.Същността на нормата изисква изчепрване на приложимите и относимите към производството способи. Обратното означава да се налагат запори на неизползвани сметки, да се възбраняват несъществуващи имоти,да се прихваща с несъществуващи задължения или дори да се запорират несъществуващи МПС/както твърди жалбоподателя/. Несъмнено се налага извода,че законодателят визира тези способи,които са наксочени към съществуващо,секвестируемо имущество,годно да реализира целите на изпълнителното производство.Т.е. способ годен да удоволетвори вземането и да защити публичния интерес.

Никъде обаче в рамките на оспореното решение и предхождащото го разпореждане не се установява съществуването на подобно имущество. Наличието на открита банкова сметка не е равнозначно на налични средства по сметката. В този смисъл и в оспореният акт липсват каквито и да било мотиви или дори индикации да е извършена проверка установила наличие на суми или поне някакво движение на суми във времето, позволяващо да се предположи,че лицето има постъпления,които биха могли да послужат за обепечаване задължението му. Съдът ще ограничи констатацията си единствено до липса на мотиви в тази връзка и с това ще обвърже правните последици на акта, защото последващата линия на расъждение при пълна липса на данни и факти би наложила заключение за проформа прилагане на изпълнителни способи и пълна безрезултатност, която освен в ущърб на лицето е и в ущърб на фиска, но и на взискателя,чрез поддържане на усещането,че се прави нещо за удоволетворяване вземането му,без това реално да е налице.

В.,в в тежест на ответника е да докаже обратното и той не се е е справил с тази си доказателствена дейност.

В допълнение и в подкрепа на този извод – по преписката никъде не е установено наличие на средства по сметките в Изипей АД,не е посочено двужение по тях, не са отразени постъпващи или поне постъпили някога средства. Също така – посочените МПС, освен,че са на възраст над 30г.,респ. над 35г. нямат никаква оценка, а са описани със застрахователна стойност 00.00евро. Логично възниква въпросът - какаво удоволетворяване би могъл да донесе подход,респ. подобен изпълнителен способ за да се приеме, че същият е приложим с оглед преследваната цел, и оттам - че чрез него не са изчерпани всички способи… В посоченото решение и в разпореждането липсват каквито и да било мотиви,дори такива от които би могло да се изведе индикация за упражнена преценка за възможната събираемост на вземането. В този смисъл и второто условие поставено от законодателя към преценката на публичният изпълнител по чл.225 ал.1 т.4 ДОПК не е налице.

С оглед дотук изложеното, съдът приема,че процесното решение следва да се отмени. Следва да се отмени и оспореното разпореждане,като преписката се изпрати на публичният изпълнител с изричните указания – да установи наличието на реален имуществен актив на лицето и неговата стойност, както и данните въз основа на които е приел,че такъв актив съществува и е годен за изпълнение и да насочи изпълнението към него или да прекрати производството.

Поради това и на основание чл. 268 ал.2 ДОПК вр. чл.174 АПК, Административен съд София-град,74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-190/22.05.2026г. на директора на ТД на НАП-С..

ОТМЕНЯ разпореждане изх. № С260022-026-0023933 от 28.04.2026г.на главен публичен

изпълнител Ц. В..
ИЗПРАЩА преписката по заявление № С250022-00-0511387/26.08.2025г. от Л. П. на публичния изпълнител при ТД на НПА-С. за произнасяне, съобразно дадените с мотивите на настоящото решение, указания за произнасяне.
ОПРЕДЕЛЯ срок за произнасяне – 14дни от получаване на преписката.
Решението не подлежи на обжалване.